

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita



Vindecarea lunaticului

Duminica a 10-a după Rusalii

## Direcția rugăciunii

Mitropolitul Bartolomeu Anania | Sursa: doxologia.ro

” Există și o direcție a rugăciunii: de obicei ne orientăm către răsărit, pentru că avem cunoștință de faptul că din partea răsăritului se va arăta Fiul Omului, ca un fulger, atunci când va veni să-i învieze pe toți și să-i judece. **Rugăciunea cea mai puternică este aceea care este însoțită de post.** Nu de mult s-a citit în biserici o Evanghelie despre un copil demonizat, pe care Sfinții Apostoli, la rugămintea tatălui copilului, nu fuseseră în stare să-l vindece. Întrebat, după aceea, de către ei: Noi de ce n-am putut, învățătorule, să-l vindecăm? li s-a spus că Acest neam de demoni nu poate fi scos decât cu post și rugăciune. De obicei rugăciunea trebuie asociată cu postul și, din acest punct de vedere, chiar din viața obișnuită, este bine ca, dimineața, rugăciunea să fie făcută înainte de micul dejun. Aceasta presupune și o stare de post; minimă, dar este. Pentru că stomacul îmbuibat nu este prielnic rugăciunii. Asta o știm din practică. Este foarte important ca rugăciunea să fie însoțită de credință, credința înseamnă și participarea intelectului de care v-am vorbit, adică o rugăciune conștientă de ceea ce poate ea.”

## Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron

**S** fântul Mare Mucenic Teodor Tiron este prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 17 februarie dar și în prima sâmbătă din Postul Mare, numită și "Sâmbătă Sfântului Teodor", în care se face pomenire de minunea colivei, săvârșită de Sfânt la mulți ani după moartea sa.

Sfântul Teodor Tiron a trăit în secolul al III-lea, pe vremea împăraților Diocletian, Maximian și Maximin. Originar din cetatea Mialon, din Amasia, Sfântul a fost ales în oastea imperială, cea mai importantă la acea vreme. El era un ostaș apreciat dar niciodată nu și-a pierdut credința sa către Dumnezeu. Astfel, pornind persecuția împotriva creștinilor, generalul Viringa, în oastea căruia se afla Sfântul Teodor, l-a chemat la el, spre a-l convinge să se alăture celor care se închinau idolilor. Atunci, Sfântul l-a mărturisit pe Dumnezeu și i-a defăimat pe idoli, ca pe niște lucruri făcute de mâini omenești și lipsite de orice putere. Fiind un bun soldat, Sfântul Teodor a primit îngăduința de a se mai gândi asupra celor spuse, vreme de câteva zile.

Spre a demonstra tuturor neputința idolilor, Sfântul Teodor a luat în mână foc și a aprins statuia unuia dintre cei mai cinstiți idoli. În timp ce statuia se mistuia, el mărturisea celor de față că el este cel care

i-a dat foc. Pentru aceasta, el a fost aruncat în temniță, iar păgânul judecător a dat ordin ca Sfântului să nu i se dea nimic de mâncare, spre a muri de foame. Sfântul Teodor, însă, nu mai avea nevoie de hrana cea trupească, pentru că îngerii îi slujeau și îl mângâiau. Văzând aceasta, temnicerul i-a dat pâine și apă dar Sfântul le-a lăsat neatrinse.

Fiind scos din închisoare, Sfântul Teodor Tiron a fost legat de un lemn și străpuns cu fiare ascuțite, până la oase. În cele din urmă, el a fost aruncat într-un cuptor cu foc, unde, în ziua de 17 februarie 303, și-a dat duhul.

### Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron

Mari sunt faptele credinței! În izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Preasfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeu, mântuiește sufletele noastre.





# „Sâmbăta lui Toader” (a Sfântului Mucenic Teodor Tiron) – minunea colivelor și pomenirea morților

Sfântul Teodor Tiron este prăznuit de Biserica Ortodoxă și în prima sâmbătă din Postul Mare, numită și "Sâmbătă Sfântului Teodor", datorită minunii colivei, săvârșită de Sfânt la 50 de ani după moartea sa. În prima sâmbătă din Post ne bucurăm atât de minunea colivelor, cât și de nevoințele Sfântului Teodor Tiron.

este Dumnezeu!"

## Coliva și credința în învierea morților

Coliva, preparată din grâu fiert și împodobită cu alte roade felurite ale pământului, este



### Prima sâmbătă din Postul Mare

Împăratul roman Iulian Apostatul (331-363) a fost ultimul împărat păgân. Scurta lui domnie, de numai doi ani, este caracterizată de ostilitate creștină și de repetate eforturi de a reinvia păgânismul. Odată, chemându-l la sine pe guvernatorul cetății Constantinopol, i-a poruncit ca, în prima săptămână a Postului Mare, să ia sânge din jertfele aduse idolilor și să stropască toate alimentele din piețele orașului. Astfel, împăratul dorea să-i batjocorească pe creștini, care, în acele zile, țineau un post mai aspru.

Atunci, din mila lui Dumnezeu, la arhiepiscopul Eudoxie (360-369), care păstora cetatea Constantinopol, a fost trimis Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron. Apărându-i în vis, sfântul l-a înștiințat pe slujitorul lui Dumnezeu de planul păgânului împărat și l-a învățat cum să îi ajute pe creștini: să fiarbă grâu și să-l amestece cu miere. Astfel, în prima săptămână a Postului Mare, creștinii nu au cumpărat nimic din piețele orașului, iar o mulțime de alimente s-au stricat.

Creștinii au fost izbăviți de înșelăciunea idolatriei prin mijlocirea Sfântului Teodor Tiron, mucenicul surpător de idoli. În aminti-

rea acestei întâmplări minunate, Biserica Ortodoxă sărbătorește anual pe Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, în prima sâmbătă a Postului Mare. Vinerea seara, la Sfânta Liturghie a Darurilor Înainte Sfințite, după rugăciunea din amvon, se cântă Canonul Sf. Mare Mucenic Teodor, compus de Sfântul Ioan Damaschin. După aceasta, se sfințește coliva și se împarte credincioșilor. Această sărbătoare a fost rânduită pe vremea Patriarhului Nectarie al Constantinopolului (381-397).

De asemenea, la sinaxarul de sâmbătă, pe lângă relatarea minunii în sine, se citește și un cuvânt de laudă către Sfântul Teodor Tiron, alcătuit de Sfântul Grigorie de Nyssa. Apoi, la slujba parastasului, nu se citește Psalmul 90 și nu se cântă "Aliluia", ca în celelalte sâmbete, ci se citește Psalmul 142 și se cântă "Dumnezeu este Domnul".

**Minunea săvârșită de Sfântul Teodor încununează cumva și prima săptămână a Postului Mare**, întărindu-ne credința că, prin post și rugăciune, se risipesc toate unelțirile viclene ale vrăjmașilor noștri celor văzuți și nevăzuți. Totodată, încă păstrăm în minte cântarea de la slujba Pavcerniței Mari, care spune: „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi

expresia concretă a credinței noastre în învierea morților și viața veșnică. Fiind făcută din grâu, coliva închipuie însuși trupul mortului, căci grâul (pâinea) constituie principala hrană a trupului. **Semințele și aromele** cu care este împodobită coliva reprezintă atât virtuțile sfinților sau ale celor adormiți, cât și dulceața și frumusețea vieții celei veșnice, pe care nădăjduim să o dobândească cei adormiți.

**Boabele de grâu**, din care este preparată coliva, sunt folosite ca **simboluri ale învierii trupurilor** de însuși Iisus Hristos, când zice: „Adevărat, adevărat zic vouă, că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă” (Ioan 12, 24). Precum sămânța de grâu se îngroapă în pământ, iar după aceea răsare și aduce mult rod, tot așa, trupul omului este redat pământului din care a fost luat pentru ca, mai apoi, trecând prin moarte, să învieze într-un trup nou, plin de slavă.

**Sfântul Ioan Scărarul compară pomenirea morților cu o „pâine a sufletului”:** „Precum pâinea e cea mai de trebuință dintre toate mâncărurile, așa aducerea-aminte de moarte e cea mai de trebuință dintre toate lucrările” (de curățire de patimi).